

O pivě (úryvek z básně)

Před sto lety

Zasláno od: Zdenek

Datum zveřejnění: 25.3.2005

Pavel Kazín

Jsem realista – nač to zapírat?! –
mně k smíchu vše co v pozlátku se šatí
vylhaných citů, vybásněných dum,
mně nepřál osud onen zvláštní um,
dle libosti své všelijak se tvářit –
jak právě vhod svůj ohýbati cit:
dnes smíchem hlučet, veselostí zářit
a zítra touhou, beznadějí mřít –
jak hudebník, jenž loudit umí zvuky
bujného štěstí i šílená muky...
Nač o vině bych skládal veršů řadu
- jak leckdo jiný, jenž snad kyne v hladu
a sotva ví, jak vinný ocet chutná,
bez ohně, síly tekutina rmutná?! –
Mně pivo stačí dobře k živobytí
a stejně můž' mi látkou k veršům býti
jak réva, pošlá z které vlastní cizí,
je milejší mi, co je naše ryzí...
Ó, pivo naše, krvi českých niv,
již k medovině Čech rovnával dřív,
rci, moku černý, jenž jsi nebes darem ,
kdy Bůh tvůj původ lidstvu odhalil,
kdo první z lidí tebe okusil...

Zábavné listy – ročník XIV. z roku 1892